

Publicerad 2024-01-25 12:33 av Solstrale

Solstrale...

NÄR LÖGNERNA BLEV EN SANNING

... Frimod eller självbedrägeri, livslögner, förnekelsemekanismer och normaliseringsprocesser. Finns det en plats i samhället för den som far med osanning och sprider lögner?...

När lögnerna kom var hon yrvaken. Medvetenheten om sina ord där och då hon inte riktigt förstod. Till en början var det oskyldiga vita små lögner. De färgades snart rosa, violetta och sedan blev de gråa för att till sist förvandlas till svarta. Till en början hade lögnerna inget uppsåt. Men det blev så behändigt emottagna av alla. Lögnerna förvandlades där och då. Det blev som en drog för henne att ljuga. Ett inre rus brusade upp till en början. Då var det svårt att veta om det var nervositet eller adrenalin. Efter en tid utkristalliserade sig en känsla av blandad vanmakt varvad med beska och sötma. Med tiden smakade det allt godare att bruka lögnen för att få andra på fall.

Den som ljuger kanske inte vet om det till en början. Ett sökande efter mål och mening eller önskan om uppfyllelse. Kanske till och med en eufori över känsla att ha kommit undan med en lögn. Så tog det större och större proportioner i hennes liv. Lögnen blev ett måste för att gråhetens töcken skulle släppa. På nätterna låg hon vaken i timmar till en början. Hon vändades och kände skammen rulla in som en flodvåg. Svetten lackade i pannan och ångesten steg frenetiskt. Men det var som om hon inte visste med sig de små lögnerna. Som att hon sa att hon var uppe tidigt på helgerna. Sådant som hon sa till andra hurtbullar. Ja jag stiger upp tigit vandrar till kyrkan och går på mäsas. Det var bara något som hon kläckte ur sig utan eftertanke på att det var fel. Men sedan kunde hon märka att en viss lögn krävde därpå ännu en lögn för att bevisa den första. Då tvingades hon till medvetenhet om lögnerna om sig själv som hon spred. Kanske skulle hon ha tänkt att det skulle bli stopp där. Nej hon var beroende av kicken redan.

Bland sina vänner var det ännu inte känt att det hon sagt varit en lögn. De trodde på denna självuppfyllande kvinna. Ja för allt vad hon tog sig för tycktes ju lyckas. Ja i alla fall vad hon själv sade och ville föra i bevis. Dock fanns det en och annan som var skeptisk. Tyvärr motarbetades denna som en kraxande kråksångare och avfärdades. Det var på ett sätt också hänförande att höra talas om någon som lyckades med allt. Tiden är den bästa detektiven och så även för att avslöja lögnaren. Nog är det så att lögnen falnar med tiden och blir glömd vad det lider. Andra kan ha gott minne för detaljer och frågar sig till slut hur det nu var med den där saken. En dag skulle komma då hon fick äta upp sin lögn. Men än var det som om lögnen höll henne flytande.

Svart på vitt det behövs för att avslöja en lögnare. För den som ljuger ohämmat om smått och stort dagarna i ända är skicklig. Ibland stötte hon på en manlig manipulator. Hon såg genast igenom hans försök... på gott och ont. Denna gång lät hon mannen stiga in i hennes liv bara för att leka med honom. Vännerna såg på och förstod snart att dem två hade mycket gemensamt. En efter en började vännerna droppa av. Alldeles för mycket handlade om det nya parets förträfflighet. Därför kunde lögnen komma i dagen på ett oväntat sätt. De menade att det var för osannolikt vad paret berättade om vad dem varit med om tillsammans och var för

sig. Nej det gick då verkligen inte an att sprida lögner på det sättet. Men undrade vännerna, varför hade dem låtit sig föras bakom ljuset? Hur kom det sig att ingen velat se lögner tidigare. Jag menar det hade ju gått decennier sedan den första oskyldiga och senare bevisad med en ny lögn, ja som alla valt att tro på. Hade dem skapat en grogrund för lögnerskan och en fristad för manipulatern?...

Den dagen det gick upp för några få var det en solig dag. Det sägs att en vacker dag skall sanningen segra. Detta var en sådan dag då hon skulle bli trodd genom att täcka en lögn med ännu en lögn. På arbetet var det på tal att mytoman var hennes namn. Det sorgligaste att så många oskyldiga klienter och deras barn hade drabbats. Allt handlade egentligen om hennes egen miserabla uppväxt. Som socialsekreterare med ansvar för andras ve och väl hade det gått på tok för långt. Sorgen hos de många placerade barnen. Föräldrar som förlorat vårdnaden om sina barn. Allt som allt hade det varit möjligt endast på grund utav det rosa skimret hon målade upp om sin persona. Kollegerna kunde aldrig tro att deras medarbetare skulle bruka lögner. Utmärkelser för gott arbete och diplom för att ha utbildat sig till specialist inom socinomi var allt detta falskt? Nej men så kunde det väl ändå inte vara tänkte medarbetarna. Där valde dem att tro henne trots allt. Nu hade hon medbrottslingar och med dessa kunde hon manipulera dem till tystnad sedan. Ja för dem hade ju trott på en lögn.

Som tiden sagt läker alla sår kommer också lögnen att segra. Det var en märklig fras. En fras som visar på det komplexa i varför någon så bergfast tror på en lögn. Hur kommer det sig trots att några reflekterat över - är det verkligen... kan det verkligen... men är det inte ren lögn alltihop?... Som sagt den som vill tro den tror. Ibland så idogt tror den som vill tro att dem kväser sanningen i sin linda. Där och då blir lögnen buren av ett helt kollektiv. En lögn som blir sann för att flera tror på lögnen och därmed omvandlar den aktivt till en sanning. Tongångarna löd; Barn som förlorat sina föräldrar på grund av en lögn det sker inte på vår arbetsplats. Vi arbetar med evidensbaserad kunskap och skulle genast motarbeta och vara vaksamma på en lögn. Så lydde resonemanget kring sannolikheten ifall det var en lögn eller inte. Det var nog inte en lögn det var nog mest sannolikt att det var sant.

Desvärre skedde inga mirakel inte ens här. Lögnen förblev en sanning och fler och fler barn berövades sin föräldrar. Vissa gånger tyckte hon särskilt mycket om en pappa. De gångerna brukade hon extra mjuka och subtila lögner. Att fatta tycke för en individ och sedan göra allt för att dennes lögn skall bli en sanning. Här fick hon sitt lystmäte. Att pröva lögnen i sådan omfattning och i komplexa situationer gav henne stor känsla av makt. Den som själv far med osanningar tror inte på lögnen men självklart ser den fördelen. Inte kort där efter föredrog pappan att fullfölja sin plan. Allt dras till sin spets och inom två månader har hon lyckats ge pappan vårdnaden emot alla odds. Ett övergrepp i rättssak skulle det kanske betraktas som. Men det är inte straffbart att fara med lögner och ljuga. Barnet förlorade sin mamma och mamman förlorade sin tro. När hon förlorade sin tro kunde hon se sitt ex lögner. Där och då förstod hon även hur en människa kan dras till en annan till trots skadebenägenheten från exet varit uppenbar.

Lögnen som pappan och socialsekreteraren födde oberoende av varandra växte. Kunde man tänka sig att länsrätten kunde ha genomskådat lögnen?! Men nej!... Eller att åtminstone en medarbetare flaggat och en visselblåsare hade pipit lite? Men nej ingen lyfte ögonbrynen eller tittade upp bakom sina dimridåer de

själva skapat. En socialtjänst ägnar sig inte åt lögner sådan arbetar vi aktivt med för att slå hål på. Och barnet levde därefter med den som skadat det mest av alla. Denna lögn som sedan belv ett oskyldigt barns verklighet. Att då ingen reagerade på sanningen som låg där mitt framför ögonen. Hur kunde alla missa sanningen om lögnen? Ännu en nöt att knäcka och smärtan vidmakthåller den som trott i sitt järngrepp. Hur skall den som trott på en lögn bete sig för att fränkomma skulden? Handlar det om skuld och skam eller om sunt förnuft? Något driver på lögnen och det tycks nog vara skulden och skammen som driver på mest!

Under tiden alla vände ut och in på sig själva för att undkomma känsla av skuld placerades barn på löpande band. Aldrig hade så många barn placerats på decennier. Fler och fler lögner blev att betrakta som sanning. Lögnen segrade likt en här. Medarbetar gjorde allt för att dölja sanningen om lögnen. Böcker skrevs med en pedagogisk dokumentation om att de metoder som tillämpades var bra! Barnen räddades och föräldrarna dömdes. Lögnen blev som en tvångströja och höll medarbetarna fast i en dogm. Denna metodik utvecklades därför att det som är - för att det har varit - och därför är - det blir en beprövad metod. Hon vann seger efter seger för sina lögner. Nu levde hon i sitt esse och lögnerna flöt på så fint och bra. Knappt någon ifrågasatte dessa. Omkring henne flockades medarbetarna och iakttog hur hon arbetade. De såg när hon valde sida och övergav objektivitetsprincipen. Där hyllades hon för sitt mod och sin kunskap. Ja rent av fick hon bli ledstjärna för att som de ansåg att hon hade tagit bladet från munnen. De tyckte det var bra att man slutade dalta, så som hon uttryckte sig, med vuxna människor. Allt för att manifestera sin lögn och försvara sina dåd.

Det behövdes inte längre så mycket kraft för att skapa en lögn. Hennes lögner blev trodda hur lätt som helst. Under denna tid föresvävade hon inte en sekund om ifall hon gjorde rätt. Hon var övertygad om att hon gjorde rätt. Det var rätt att vara medveten och säga saker rakt ut. Hon tyckte att hon var lite av en hjälte. Så hon blev mer och mer övertygad om sin förträfflighet. Där och då bröt hon tystnadsplikten och sekretessen behändigt. Mellan enheter och mellan socialkontor och polismyndigheten förde hon över lögnerna så att de förvandlades till sanningar. Husläkarmottagningar och Barnavårdscentraler de överraskades inte alls utan tycktes acceptera hennes så kallade omsorg. Försäkringskassan och arbetsförmedlingen hade hon inga problem med att skvallra till eller dra ur information ifrån. Hon ringde runt i parternas privata nätverk och fiskade. Ja precis allt som stred emot bättre vetande lämnade människor ifrån sig till henne. Hon drog ur alla allt och kokade ihop det hela till en gigantisk lögn. Denna lögn som blivit så stor att nu ingen kunde värja sig ifrån den. Alla var en del av hennes lögn och ingen kom den fri. Hon hyllades för sitt frimod och för sin rättframhet!

Om någon kunnat tänka sig att det fanns något felaktigt i hennes påståenden eller utredningar så i hennes närhet tänkte dem bort den tanken omedelbart. Hennes övertygelse hade svar på tal. De lät henne hållas. Vems var då felet att det kunnat gå så här långt? Och hur skulle något kunna förändra utfallet? Vilken myndighet tillåter detta undrar alla som skeptiskt såg det hela på håll. Ja det fanns många som märkte av lögnen, såg den och kritiserade henne för den. Den enskilde individen som anmälde hade hon i tidigt skede redan kallat för lögnare själv. Strategiskt hade hon redan utmanövrerat trovärdigheten hos denna enskilda individ som eventuellt skulle framgent kunna potentiellt göra en anmälan. Ni ser att lögner kan vidmakthållas med rätt taktik och strategi hur enkelt som helst. Hade hon varit spion hade hon aldrig

upptäckts. En större manipulator hade knappast skådats. Hon drog alla vid näsan titt som tätt.

I hennes privatliv föll vännerna av en efter en. De såg igenom hennes förljugna förträfflighet. Hennes krets krympte och till sist var det endast klienterna dvs parterna kvar. Här spelade hon ett spel. Å ena sidan var hon vass och grym i sina ordval under möten med parten, ja hon valde ut en av de två föräldrarna. Sedan mörade hon denna av henne utvalda "hackkyckling" och satte ned partens självförtroende. Men efter mötet följde hon parten ut och då småpratade hon mjuk i rösten nästan viskande. Här visade hon stor omsorg plötsligt och parten blev perplex och skuldbelade sig själv. Den som vet hur en slipsten sätts om halsen på den man vill "trolla" har inga skrupler. Sunt förnuft säger oss att en myndighet skall vi lita på. Vi har lärt i skolan att myndigheter ska man inte konstra med utan visa respekt för. Detta tog hon fasta på väl när hon bearbetade sina offer. Barnen dem brydde hon sig inget vidare om ifall de mådde bra eller inte. Ett sådant samvete det hade hon inte och kunde heller inte kännas vid.

Mitt i detta kaos som hon skapade växte motståndet plötsligt sig starkt emot henne. Nu hade hon inga vänner kvar och hon hade blivit personligt försvagad av det. Under arbetsdagarna kunde hon märka en viss skepsism ifrån sina medarbetare. Hon talade bara med chefen om hur hon blev utfrysad så ordnade sig den saken. Medarbetarna kände sig tvungna att säga upp sig och de nya som kom in vågade inte sticka ut hakan. Så därför kunde hon vidmakthålla sina positioner helt utan motstånd några år till. En dag stötte hon på något oväntat. Hon hade erbjudits ett gott råd men näppsigt avvisat att ta emot det. Som sagt den som gapar efter mycket mister ofta hela stycket. Sakta men säkert började bilden av henne att krackelera. Kanske det goda rådet inte ändrat på henne men hon hade sluppit att vara med om sitt eget fall. Det motstånd hon nu mötte var massivt och konkret. De som genomskådat henne hade trumf på hand. De kände till lagen och de visste vart dem skulle vända sig med sin sanning. Men som med allt har det ett pris att sticka ut hakan. Men anmälarna var i gott sällskap.

I detta fall hade hon inte på år och dagar tänkt på att bli avslöjad. Ingen reservplan eller strategi för att täcka en lögn med en lögn fanns nu. Livet blev en soppa och besluten hon fattade blev därefter. Successivt förlorade hon förtroendet hos sin chef. Saker började komma i gungning och golvet kändes närmre och taket lägre när hon kom till arbetet. Paranoid såg hon sig omkring och började konspirera med några som stöttade henne. Till en början fick hon gehör för sina fantasier om varför de andra medarbetarna var emot henne. Avundsjuka, missunnsamhet och konkurrens var ord som hon brukade. Men inte alla var med på noterna den här gången. Några drog sig ur hennes nu lilla krets. Särskilt dem som arbetat med henne några år började våga se och sätta ord på vad dem upplevt. Chefen var inte längre på hennes sida då han var rädd om sin post. Att byta arbete nu skulle inte bli någon hit för henne. Referenserna hon behövde var det nu den chefen som var mest emot henne som skulle skriva.

Hon reflekterade över det goda rådet hon vägrat att ens lyssna till. Vad var det kvinnan velat säga? Nu var det då rakt ut för sent att vista om. Nu stod hon blottad inför sina lögnaktigheter. Vem skulle tro på henne nu och hur skulle hon ta sig ur knipan. Med fler lögn kunde hon inte komma någon vart. Och inte heller skulle det hjälpa henne att tala mer med sin lilla krets. Det skulle bara driva dem än mer ifrån henne. Ingen ville mista arbetet för att dem stod allierade med henne. Därför kunde hon inte ens be dem om en

protestaktion.

En lögn föder en lögn som föder en lögn. Den som väljer att ljuga oavsett när i livet kommer möta sin lögn som en ond fiende en dag. Att ljuga om andra människors liv och leverne är allra fulast. Att begå mened i rätten hade hon gjort obehindrat och kommit undan med i över ett decennium. Det motstånd hon nu mötte var inte i någon annans makt eller andras pakt. Det var hennes egen lögnaktighet som överrumplade henne och satte ned henne på jorden. Vad hade hon gjort? Varför had hon gjort på detta sättet? Var det för sensationen, uppmärksamheten eller viljan att styra andras liv och leverne och utöva makt. Hur levde hon själv sitt liv nu? Den där gråaktigheten drabbade henne. Att ljuga satte inte längre färg på tillvaron. Den gav henne inget rus och förmådde henne inte till att uppleva sig själv förmögen. Lögnen hade slukat henne och försatt henne i modus vivendi. Nu var hon tvungen att krypa till korset. Hur detta skulle gå till fanns ingen plan på. Det var finita.

Lögner kan verka med ett visst berättigande i vissa situationer. Att ljuga kan vissa gånger vara en del av var mans verklighet. Gemene mans insikter om konsekvenserna är oftast ett hinder tack och lov för att utveckla en lögn till en sanning. De flesta förstår att bruka lögner mycket restriktivt. En och annan vit eller rosa lögn sägs skall främja det sociala samspelet. Det menas att vita och rosa lögner är ett slags kitt som håller samhället ihop. Detta är en vansklig analys tänker jag. Men det är upp till var och en att betrakta sina aktioner och interaktioner så att det inte skadar andra människor. I denna tanke hade hon inte reflekterat över konsekvenserna för andra. Fokuset hade legat på kortsiktiga vinster och uppfyllelse av känslan att ha kontroll över andra för henne.

En dålig kombination är lögn och samvetslöshet. För varje människa finns det möjlighet vid en viss punkt att backa ifrån sina brister och fel. Vi känner alla till begrepp som göra om och göra rätt eller botgöring. Att förändra sitt beteende går när medvetenheten finns om hur det man gör påverkar andra. Om det man gör förväntas få negativa konsekvenser behöver man inte gå dit. Men som den kicksökande individ hon var och tom i själen som hon blivit av ljugande kunde hon inte bryta med sitt beteende. Detta beteende som fick allvarliga konsekvenser för barnen. Dessa barn som nu levde ensamma i själen utan sin föräldrar och syskon vid sin sida. Det vill säga något som hon aldrig hade kunnat leva sig in i.

Ett straff eller en dom emot henne skulle således aldrig förändra henne. Där och då insåg hennes chef sitt misstag när han blev avskedad. Han hade valt att tro på någon som uppenbart använde sig av lögner. Att föda en lögn ökade risken för att barn och föräldrar skulle komma till skada. Faktumet hade landat i dagsljuset och medarbetare sade upp sig för att inte bli förknippade med dårskapen. Hon uppmanades till att säga upp sig men fortsatte med att ljuga för andra och sig själv. Idag bor hon i sitt hemland Turkiet och driver en bordell. Där får hon nytta av sin inneboende lögnaktighet. Den skadar många men de har betalat för det. Hon sätter dit mannen som bedrar sin hustru. Ett sådant arbete hade som sagt passat henne bättre från början. Då hade inga oskyldiga barn kommit till skada.

